

י"ב אב
29 יולי
יום א'

בבוקר אין ישיבה. נשיאות הוה"פ ופישמן הלכה לויצמן
למסור לו התלטה הוה"פ (הצעת פישמן). ויצמן הודיע שאין התלטה
זו מניחה דעתו, והוא דורש מה-22 לקחת חזרה את הודעתם על סקר.
לא פחות ולא יותר...

אתמול קבל ויצמן טלגרמה מורבורג האומרת שהתחקה בתשומת
לב לכל הוכחות ולקושיים שויצמן פגש על דרכו והוא שמת על הצלחתו.

בהתייעצות הפרקציה שלנו קבענו עמדה זו, אחרי שניתחנו

את כל האפשרויות:

- א) אין אנו רואים יסוד להסתלקותה של ההנה"צ בגלל
החפזותו של סקר.
- ב) אין אנו מתנגדים לכך שהנהלה תשאר ותקרא בהקדם
האפשרי לקונגרס יוצא מן הכלל או לישיבה הכופה של
הוה"פ לשם פתרון שאלת הנה"צ.
- ג) אם הנהלה עומדת על החפזותה אנו מציעים קואליציה
רחבה.
- ד) אם לא - ייסדו "קבוצת סקר" הנהלה משלהם בלי סקר.
- ה) אם לא יטכיסו לכך - הרי אנו מוכנים ליסד הנהלה
זמנית שתקרא קונגרס יוצא מן הכלל בהקדם האפשרי.
ההתאחדות הודיעה לנו שהם קבעו פרינציפים אלה: שום

אכסרטיבה לא - בלי ויצמן. מכריו ששיבת הלילה היחה לא חוקת וכל הישיבה נראיה כבטלה. נשיאות הוה"פ צריכה מפני זה להחפז, ובחרים בנשיאות חדשה. על שאלחנו מה לעשות אם ויצמן לא יסכים - ענו שאין להם עדין חשובה. הסכמו להצעה א' וב' שלנו, אולם לאו דוקא להשאיר אותם לשלשה חדשים. הם נכונים גם להניח את ההנהלה כולה עם סקר לזמן יותר רב (ואולי עד הקונגרס). הכרתי הסכים לשתי הצעות ראונות שלנו. הם גם בעד קואליציה, אם מלבד השמאל יהיה עוד מי שהוא מהציונים הכלליים (כמו אוסישקין), בתנאי שלפני יסוד הנה"צ חדשה תקבע חכניה פעולה. הרדיקלים הודיעו שלא יצביעו נגד ההנהלה הישנה אם היא חרצה להשאר. נכונים להכנס להנהלה חדשה. סופרסקי הודיע שלא יחנוד להשארות ההנהלה הישנה בתנאי שסקר לא ישאר אף יום אחד. בארבע אה"צ האספה הועדה הפוליטיה וכל הגושים ספרו על עמדתם. הישיבה נדחתה למען יחיעצו "קבוצות סקר" ביניהם. בבוקר הודיע לויצמן לנשיאות שהוא נוסע בהחלט בארבע ועשרים. הוא כמובן לא נסע. כשנבנסנו לטלפן במשרד הוה"פ בקשה מאחנו הגב' ליברמן, מזכירתו, שלמען השם לא נטלפן לויצמן עד שש, כי הוא רוצה עד אז לנוח. הרב ברלין בטוח שאם חוסד הנהלה חדשה בלי ויצמן תחפז בהחלט ע"י ליפסקי והאמריקנים, שבעומק לבם הם נגד ויצמן. בשש נחאספה הועדה שוב. בלומנפלד הודיע שקבוצות "סקר"

קובעות: 22 חברי הוה"פ שגרמו לפטורי הנה"צ לא הביאו כל הצעה לפחרון המשבר. הציגו חנאים לפחרון שאינם יכולים להקבל, ולכן כוּטלה האחריות על 22. אפשר להציע את ההנהלה הישנה בחנאי ש"החוחמים" או חלק הגון מהם יצביעו בעדה או יקחו חזרה את הצהרתם. שאלתי את בלוסנפלד את הוא מדבר בשם ההנהלה - ענה שהוא מדבר רק בשם הלנדסמנשפטים.

קפלן הודיע שהלנדסמנשפטים סילפו את הצעה התאחדות. הוא הציע שהוה"פ לא יקבל את החפטרות ההנהלה ודורש מהאכסקוטיבה כפי שנבחרה בקונגרס להשאר. בישיבה הבאה של הוה"פ נוכל לעורר שוב את שאלת ההנהלה.

ברלין הודיע שלדעתו אין קבוצה של 22 וקבוצה שניה של השאר. הנשיאות ריכה לבוא בדברים עם כולם. המזרחי לא יקח חזרה כלום סמה שהצהיר אמש, אך הם מסכימים שהנהלה הקודמת כולה השאר אפילו עד הקונגרס, אולם הם נכונים גם להשתתף ביצירת הנהלה חדשה. ויצמן קבל על 22 שהגבירו את עמדת סקר וגרמו רעה כיינונות מחוך אמונה שהם יהיו מועט.

לויך הודיע בשמנו שבהצעתנו נגד סקר רצינו להיות רוב. לא התכוונו ליציאת ההנהלה כלה ולא ראינו בזאת מסקנה הכרחית, אבל אנו נכונים להציע לקבוצה שונות ליסד הנהלה חדשה על יסוד חכנית עבודה מינימלית.

הפרקציה שלנו נחאספו לרון על הרכבת הנהלה חדשה. בילינסון בא וספר שהוא ושפרינצק היו אצל ויצמן. הציעו לו שחיים:

שנקבל החלטת פישטן או ישארו באוכן זמני. ויזמן ענה לא. הרושם של ביילינסון הוא שאין זה לא מוחלט. בינחים קראנו להתאחדות, כי החלטנו בינינו שאם ההתאחדות לא תשתתף אהנו בהרכבה הנהלה חדשה - אנו מסתלקים מהנסיון. קפלן בא ושאל מהי הרשימה שלנו. הוא ו אוסישקין (רופין אינו מקבל) סופרסקי, גרינבוים, אנחנו וההתאחדות והמזרחי. בלונדון פייוול ואמריקני. קפלן הודיע שזוהי לא מספיקה, שלש הראשונים הם נגד הסוכנות, אין איש בלונדון. זלמן סגר על שיהתו עם אוסישקין. הוא מהסס. הוא יצטרך להשען רק על האגפים, כי בציונים הכלליים ראה התמררות רבה. הוא נגד הסוכנות ויהיה קשה לו לנהל הסו"ס. הוא נגד סקר, אבל אינו רואה סרכז הכובד בענין זה. ועל בחירת סקר אנו בין כך ובין כך אחראים, ולא טובן מה כל הערה פתאום.

בשכונה נחאספנו יחד עם ההתאחדות. קפלן סובר שהרשימה המוצעת אינה הולמת את המצב בציונות. דרושה מקודם הטכסס רופין פייוול אוסישקין, גם שפרינצק אינו מאמין באפשרות הרכבת הנהלה חדשה. על חשובה קלנסקי כיצד רואה שפרינצק אה המוצא - ענה שהסכסוך ידחה לקונגרס. רצוי שעמדתנו מאתמול לא תפגם - והסטטוס - קוו ישאר.

הצעתי לקבוע ראשי פרקים של פרוגרמה, הקובעה גם בהכרח את הרכב ההנהלה. לא חחכן הנהלה שהרכבה תתפרש כהתנגדות לסוכנות. ההכניה צריכה לעמוד על 3 טעיפים: 1) סוכנות, 2) חקציב, 3) בזור ההסתדרות הציונית. אבן הפנה של הפרוגרמה זוהי החלטת

הוח"פ על הסוכנות שאחדה כמעט את כל הוח"פ אחרי מלחמה קשה.
בהנהלה צריכים להיות שני אמריקנים, אנגלי, שני פועלים, מזרחי,
מהאישים הציונים באים בחשבון: אוסישקין, פייוול, יעקבסון
(רופין - אם ירצה) דרוש ששני חברים יבואו מיד בדברים את פישמן
לברר עמדת אמריקא ואה האישים הנזכרים.

אנחנו אמנם מאוחדים כלנו שרצוי שישאר ויצמן וחבריו
(בלי סקר), אבל אם תנאי להשארותו היא התחרטות על הצהרתנו בדבר
סקר - לא נקבל תנאי זה בשום אופן, ולכן אין הדבר בידינו שויצמן
ישאר.

החלט שזוג אחד ילך לאוסישקין (אני וקפלן), זוג אחד
לפייוול (זלמן ושפרינצק) ואחד לרוטין (קפלנסקי וטברסקי).
אני וקפלן נפגשנו קודם כל עם פישמן. אמרתי לו שיש
רק שתי אפשריות: ההנהלה הישנה או הנהלה חדשה, ואנו רוצים לדעת
מה תהיה עמדת אמריקא אם יתברר בהחלט שהנהלה הישנה אינה חשובה
היחה: המלחמה באמריקא בעד ונגד האדמיניסטרציה היחה בעצם מלחמה
בעד ונגד ויצמן. ואלה שנהלו את המלחמה הזאת וניצחו לא יוכלו
לשוב לאמריקא כשראשו של ויצמן מוסר. להנהלה חדשה חתימת אמריקא
באיבה כמו שאנחנו החיהסנו להנהלה זו. פישמן פנה לקפלן ובקש
לדבר אחר שלא בפני. עמדהי ללכת אך קפלן לא נתן, ופישמן שאל
אותו בסגנון של המשך שיחה מקודם - אם יצביעו בעד החלטה שהוח"פ
דורש את ההנהלה בשלמותה לשוב ברלין הבטיח לו 7 קולות, וההנהלה
חסתפק ב-14 קולות מה-22, וההנהלה חסתפק בכך, אם רק פוע"צ לא יעשו
שום הצהרה. קפלן שאל מה אם החלק השני של ההחלטה האומר שבישיבה

הבאה של הוה"פ אפשר יהיה שוב לעורר שאלה ההנהלה. מיסמן ענה
בשלילה, וקפלן לא נתן תשובה, הביע מעין יחס שלילה להצעה והגדיע
שיחיעץ עם חבריו.

אחר כך היחה לנו פגישה עם אוסישקין, ואוסישקין גילה
לפנינו את כל לבו, ובאר את נמוקיו מדוע לא יכנס עכשיו. הוא
דורש החכוננות לקונגרס.

בעשר וח' נפתחה ישיבת הועדה הפוליטית. לוקר חודיע
סנהברר בערך שיש אפשרות לסדר אכסקוטיבה חדשה, אולם מכיון שחלק
מהקנדיטים אינם בברלין, חלק חשוב שצריכים להבחר רק בקונגרס
וכפני קוצר הזמן בכלל - אי אפשר לנו להציג עכשיו אכסקוטיבה.
בלומנפלד האיע שהלנדסמנשפטים יחיעצו עכשיו לראות אם
הם יכלים להציע הנהלה. ה-"22" יצאו.

ליפסקי קרא לקפלן ואמר לו שבשנת 1925 היו כוחות באמריקא
שהכריחו אותם להחקיף את הפועלים ולהתחיל בקורס חדש שבא כוח הוא
סקר. הם גסרו עכשיו עם הכוחות האלה, אולם אינם יכלים להפסיק
עכשיו את הקורס אלא בקונגרס הבא... אשרי הסאמין.

החברים דברו עם רופין על כניסתו, והוא סרב מטעמים אלה:
הוא מחייב את הסוכנות, והליכה ויצמן מעמידה את הדבר בסכנה. אינו
רוצה לשבת יחד עם ברלין ולהאלץ לפשרות בעניני דה. הוא אינו
רוצה עוד לעשות פשרות ביסוד ההתישבות: סוציאליסטית וקפיטליסטית.
מעכשיו הוא רוצה בכל כוחותיו לעזור להתישבות הסוציאליסטית.

ברבע-אחרי חצות נחאספה שוב הועדה הפוליטית. בלומנפלד

הודיע שגם הם אינם מוכשרים להציע הנהלה חדשה. אפשר, איפוא,

לבטל את הישיבה של אמש ע"י החלטת הוה"ס. ואז נשאר הכל כמו

שהיה. בעד החצעה היו 9 נגד 9. החצעה נדחתה. אז הודיע בלומנפלד:

הלנדסמנפשטטים יציעו, אחרי הודעה ש"החוחמים" לא יכלו להציע הנהלה

חדשה - את ההנהלה הישנה בשלמותה. ואם יהיה רוב ליולי - תבחר

ההנהלה. סיד קפץ שוקן והודיע דברי בלומנפלד כוזבים (פאלש).

האכסקומיבה תקבל רק בתנאי אם חלק הגון של החוחמים יצביעו בעד.

המזרחי הודיע שימנעו ולא יצביעו נגד אם כי בבזל הצביעו נגד.

בינתיים פרץ סכסוך בין ה"אלגעמיינע" ובין בלומנפלד והאחרון הפסיק

את הישיבה, למען יבואו האלגעמיינע לידי הסכם ביניהם לבין עצמם.

באחה אחרי חצות נחאספה שוב הועדה, בא גם ויצמן.

בלומנפלד הציע שדורשים מההנהלה הקודמת להמשיך עבודתה, ואם הצעה

זו תתקבל על ידי רוב גדול - תשאר ההנהלה. העמידו להצבעה של

נסיון. הצביעו בעד כל הציונים הכלליים והמזרחי. ההתאחדות

נמנעה. אנחנו הודענו שלא משהחמים בהצבעה. כך הודיעו גם הרד קל ים.

קם ויצמן ואמר שהגידו לו שההתאחדות הצביע בעד, והיות שההתאחדות

לא הצביעה - הוא עוזב. קם והלך. קפלן הודיע שהסכמתם להצביע

בעד היתה חלויה בתנאי שבישיבה הרגילה שחתימה באביב בשנה הבאה

יקמידו מחדש את השאלה. הלפרין הודיע שהוא יעץ לויצמן לקבל אם

המזרחי וההתאחדות יצביעו בעד, מבלי שההתאחדות מבטיחה לו.

הרושם הוא שויצמן יחטור כוף סוף.

בשחלים בלילה פתח סוצקין את הפלנום. נורוק הרצה בקצור על המצב ועל המסבר: הבעת אי האמון לסקר, התפטרות ההנהלה, הנסיון של "התוחמים" ליסד הנהלה חדשה שלא הצליחה מחוסר זמן והחלטה הועדה הפוליטית לדרוש מההנהלה להמשיך במשרחה. הצביעו כל הציונים הכלליים והמזרחי בעד, הרוויזיוניסטים נגד, אנחנו, התאחדות והרדיקלים נמנענו, וסוצקין סגר מיד את הישיבה, בהודעה שהחלטה נחבלה ע"י הוה"פ בהתנגדות שנים. ויצמן שהיה בישיבה נפרד מאחנו כשהוא חור ועיף, מדכא ועלוב. כשנפגשנו ונתפרדנו צחק - אך זה לא היה הצחוק המאושר שלאחר ההצבעה בענין הסוכנות.

כך נגמרה הטרגי-ומדיה המעליבה של "מסבר ויצמן" (או

"מסבר סקר") האחרון...

לכל הפחות הפעם לא עשה הוה"פ, הודות לעמדתנו התקיפה,

שום דבר משביל את כבודו של הוה"פ. מגוחך ועלוב היה הפעם רק

ויצמן.

י"ג אב
30 יולי
יום ב'

הבוקר אמר ויצמן ללוקר שסקר נוסע לאמריקא בענין

הסוכנות. לוקר שאל: לכמה זמן? החשובה היחה: לזמן מספיק

שיניח את דעתכם...

ויצמן פנה לקפלנסקי שיכתוב חשובה להוצאות הסומחים

עד אוקטובר.

170./..